

Teksts — Laura Dumbere
Foto no Oskara Ozoliņa personīgā arhīva

Ātrākais zinātnieks pasaule

Habilitētais zinātņu doktors **Oskars Ozoliņš** sasniedzis jau septīto pasaules rekordu datu pārraides ātrumā pa optiskajām šķiedrām. Par viņa komandas atklājumiem un gudrajām galvām cīnās pasaules ietekmīgākās kompānijas

DATU pārraide pa optiskajām šķiedrām – nezinātniskam prātam tas izklausās sarežģīti. Bet nav tik traki! Katru reizi, kad paņemam rokās viedtālrundi un sūtām īziņu, publicējam savu sakāmo sociālajos tīklos vai atveram kādu lietotni, mēs saņemam un pārraidām datus. Ari *Netflix* seriāla vai televīzijas tiešraides skatišanās datorā ir datu pārraide. Šī procesa mugurkauls ir internets, bet interneta mugurkauls aizvien lielā mērā ir optiskās šķiedras kabeli, kas savieno datu centrus un pat valstis – jūru un okeānu gultnes ir pilnas ar šādiem kabeliem.

Jo ātrāk dati plūst, jo labāk – tas nu katram būtu skaids.

Tad lūk – RTU elektronikas un telekomunikāciju habilitētais zinātņu doktors Oskars Ozoliņš nemitigi veic jaunus eksperimentus un atklājumus, kā datu plūsmu padarit ātrāku. Desmit gadu laikā viņš kopā ar kolēģiem sasniedzis septiņus pasaules

optiskajām šķiedrām, daži – uz bezvadu pārāidi, kas šobrīd kļūst arvien dominējošāka.

Ozoliņš ir vairāku starptautisko zinātnisko konferenču tehniskajās komisijās. Var lepoties ar vairāk nekā 200 publikācijām starptautiskos zinātnes izdevumos, kuriem ir spēja ietekmēt procesus, augsts prestižs un citējamība. «Visvairāk man patīk, ja mani citē konkurenti. Un viņiem nav citas izejas,» viņš smaidot atzīstas.

Latgalē auguša lauku zēna lepnums un spīts ir labs dzinējspēks.

PIEMĒRS CITIEM PUIKĀM

Ozoliņš dzimis Rīgā, bet audzis Latgales laukos, Krišjānu pagastā. Mamma divus dēlus audzināja viena un lika skaidri saprast, ka dzīvē uz priekšu var tikt, tikai kārtīgi mācoties. Abi brāļi absolviēja ģimnāziju Krāslavā, kur trīs gadus dzīvoja divatā, mācoties patstāvigu dzīvi. Reizēm pusaudži vārjuši nelielas ziepes, bet skolu beiguši kā klases labākie skolēni. «Mums ar brāli visu laiku bija sacensība savā starpā – kurš labāk mācis,» stāsta Oskars.

«Visvairāk man patīk, ja mani citē konkurenti. Un viņiem nav citas izejas»

rekordus. Pēdējais rekords tika sasniegt斯 šogad un izraisīja kārtējo viļņošanos starptautiskajā zinātnes un iesaistīto industriju vidē. «Atklājumi mani virza uz priekšu – dzinulis ir tikt tur, kur neviens vēl nav ticus. Izdarīt to, ko neviens vēl nav izdarījis.»

Un tas viņam ir izdevies. Tikai pēdējo dienu gadu laikā viņš sasniedzis četrus pasaules rekordus. Daļa attiecas uz datu pārraidi pa

Kopš bērnības viņu traki interesēja, kā darbojas dažādas ierīces un kas «lācišiem» vēderā. «Viens no maniem pirmajiem bērnības eksperimentiem bija mēģinājums atskanoto mūziku padarīt skaļāku. Izmantoju plašu atskanotāju kā skaņas pastiprinātāju. Tas beidzās ar ziliem dūmiem istabā, bet bija gan skaļi!» smejas zinātnieks. Vēlāk inte-

resēja, kā strādā mobilie sakari, tāpēc mērķtiecīgi izvēlējās studijas Rīgas Tehniskajā universitātē. Oskaram izdevās iegūt Vītolu fonda stipendiju, ko uzskata par lielu atbalstu studiju laikā.

Viņš ir doktorantu un maģistrantu docētājs Rīgas Tehniskajā universitātē. Pedagoģa un mentora misiju ļoti nopietni – vē-

las iedvesmot un iespējot jaunos talantus, kas nākotnē ne tikai nesīs Latvijas zinātnes vārdu pasaulē, bet virzīs uz priekšu arī savu valsti.

VIENINIEKI UN NULLĪTES

Elektromagnētiskais spektrs, pa kuru var raidīt dažādus datus, ir ļoti plāss – radioviļņi, rentgena starojumi un citas frekvences. Bezvadu sakaru sistēmām ir savī viļņu garumi. Optiskās šķiedras savienojumiem, ko lieto datu centri, ir citi viļņu garumi. Taču datu pārraidei ir kas kopīgs – tā sastāv no septiņiem slāniem. Mēs kā lietotāji redzam un jūtam tikai augšējos slāņus: cik ātri lejupielādējas attēli vai video, cik ātri saņemam liela apjoma pielikumus e-pastā, cik gludi rit televizijas tiešraide datorā no interneta. Tomēr viiss sākas pirmajā slāni, kas ir Ozoliņa pētījumu objekts. Viņš vienkāršoti skaidro: «Kā pēc iespējas ātrāk noteiktā atlumā pārraidīt «vieniniekus un nullites»? Tas ir datu pārraides pats apakšējais slānis, par kuru lietotājs pat nenojauš. Bet, ja šajā līmenī ieviešas kļūdas, lietotājs to jutīs kā kavēšanos, aizķeršanos.»

Zinām, ka nav nekā ātrāka par gaismas ātrumu. Tādēļ datu pārraide pa optiskajiem kabeljiem notiek ar gaismas jeb modulēta lāzera palidzību. Nepieciešams gaismas avots, modulators un uztvērējs, kas saņem datus, un tiem visiem jāstrādā maksimāli ātri.

Izrādās, arī modernajos bezvadu optiskajos sakaros joprojām cīnāmies ar problēmām, ar kurām cīnījās jau pirmie fotofona izgudrotāji pirms 140 gadiem! Fotofons ļāva pārraidīt runu uz gaismas staru. Taču tas darbojās tikai gaišā, Saulainā laikā. Arī mūsdienās nokrišņi un mākoņi segas biezums ietekmē bezvadu optiskos tīklus. «Maģistrantūras laikā strādāju Tele2 par tīkla inženieri naktsmaiņās. Sēdi pie monitora un pēkšņi redzi, ka agri no rīta lielā daļā Latgales pazūd mobilais tīkls. Jo ezerzemē veidojas migla un notiek tīkla viļņu mirdzēšana – tas pazūd, parādās un atkal pazūd. Kamēr aizsūti uz turieni speciālistu, migla jau nokļidusi un tīkla aritmija beigusies,» stāsta Oskars.

Pētot šo problēmu, viņa vadītā zinātnieku grupa sasniegusi datu pārraides ātruma pasaules rekordus arī bezvadu optiskajās sistēmās, izmantojot industriālo lāzeru viļņu garumu. To varētu lietot, arī pārraidot datus no zemes uz satelītu un starp satelītiem. Taču par šiem jaunajiem pētījumiem Ozoliņš vēl nedrīkst stāstīt, kamēr rezultāti nav publicēti zinātniskajos izdevumos. Zinātne ir nozare, kur notiek vislielākās zādzības.

IZGLĀBT PLANĒTU

Datu pārraide lielākoties notiek caur lielākiem datu centriem. Arī Latvijā tādi ir vairāki. Ārzemju interneta tīkliem tie pieslēgti ar optiskajiem kabeljiem. Piemēram, šāds kabelis atrodas Baltijas jūrā un stiepjas no Ventspils līdz Gotlandes salai un tālāk uz Stokholmu.

